PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 10. jūlijā *

Lieta T-323/03

La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana, Turisa [*Turís*] (Spānija), ko pārstāv H. Karenjo Moreno [*J. Carreño Moreno*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv S. Petrekuēna [*S. Petrequin*] un A. Foliards-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvji,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — franču.

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, —

Baron Philippe de Rothschild SA, Poijaka [*Pauillac*] (Francija), ko pārstāv E. Manhīvs [*K. Manhaeve*], *avocat*,

par prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2003. gada 9. jūlija lēmumu (lieta R 57/2003-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp *La Baronia de Turis*, *Cooperativa Valenciana* un *Baron Philippe de Rothschild SA*.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*] un V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],
sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 17. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 59. pants, 62. panta 1. punkts un 74. pants grozītajā Padomes 1993. gada 20. decembra regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) noteic:

"*59. pants*

Termiņi un apelācijas veids

Paziņojumu par apelāciju iesniedz [Iekšējā tirgus saskaņošanas] Birojā [(preču zīmes, paraugi un modeļi)] divu mēnešu laikā pēc tā lēmuma izziņošanas, par ko apelāciju iesniedz. Paziņojumu uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva. Četru mēnešu laikā pēc lēmuma izziņošanas iesniedz rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums.

[..]

62. pants

Lēmumi attiecībā uz apelācijām

1. Pēc apelācijas pārbaudes attiecībā uz pieņemšanu izskatīšanai Apelāciju padome lemj par apelāciju. Padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai izskatīšanai.

[..]

74. pants

Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas

1. Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai [relatīviem atteikuma pamatojumiem], Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

Prāvas priekšvēsture

2 2001. gada 26. janvārī *Baron Philippe de Rothschild SA* (turpmāk tekstā — "persona, kas iestājusies lietā") iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulu Nr. 40/94.

3 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums "LA BARONNIE". 2001. gada 23. jūlijā preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas preču zīmju biļetenā].

4 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 33. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: "alkoholiskie dzērieni (izņemot alu)".

5 2001. gada 2. oktobrī *La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana* iesniedza iebildumus pret pieteiktās Kopienas preču zīmes reģistrāciju. Iebildumi attiecās uz visām Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm.

6 Pamatojums, uz ko balstījās iebildumi, bija Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādītā sajaukšanas iespēja starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāku preču zīmi, kuras īpašniece ir prasītāja. Attiecīgā agrākā preču zīme ir vārdiska preču zīme "BARONIA", kas 1976. gada 3. novembrī reģistrēta Spānijā ar numuru 699.163/7. Preces, attiecībā uz kurām ir reģistrēta agrākā preču zīme, ietilpst 33. klasē un atbilst šādam aprakstam: "visu veidu vīni".

7 Iebildumi balstījās arī uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu. Šajā sakarā prasītāja iebildumu veidlapas 99. iedaļā ar virsrakstu "Paskaidrojums par pamatojumiem" atsaucās arī uz ekskluzīvajām tiesībām, kādas ir tās sabiedrības nosaukumam *La Baronia de Turis, Coop. V.* Savukārt prasītāja nebija aizpildījusi iebildumu veidlapas 82.–85. un 97. iedaļu, kurās, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu, iebildumu iesniedzējam kā uz iebildumu juridisko pamatu ir atļauts atsaukties uz agrāku apzīmējumu, ko izmanto attiecīgajā nozarē.

8 2002. gada 28. janvārī prasītāja iesniedza dokumentus, lai pierādītu agrākās preču zīmes izmantošanu, proti, diplomu par Barselonas 1929. gada starptautiskās izstādes zelta medaļu; 1946. gada loterijas biļetes kopiju; četras etiķešu kopijas bez datumiem; piecus 2000. gada etiķešu paraugus; divas 1929. gada etiķešu kopijas; vienu brošūru par vīniem "BARONIA"; divas reklāmas, kas 1984. gadā Spānijā izmantota uz autobusa, fotogrāfijas kopijas; vienu vīna pudeļu fotogrāfijas kopiju bez datuma; vienu raksta par vīniem kopiju bez datuma un vīna pudeļu etiķešu kopiju bez datuma.

9 Ar 2002. gada 5. jūlija vēstuli persona, kas iestājusies lietā, vērsās ITSB Iebildumu nodaļā, lai atbilstoši Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktam lūgtu prasītāju iesniegt agrākās preču zīmes, ar ko pamatoti iebildumi, izmantošanas pierādījumus. Persona, kas iestājusies lietā, savā vēstule precizēja:

"Mēs lūdzam, lai iebildumu iesniedzēja sniedz pierādījumus par agrākās preču zīmes, uz ko atsaucas iebildumu pamatojumam, izmantošanu pēdējo piecu gadu laikā. Dokumenti, kas iesniegti 2002. gada 4. aprīlī, nepierāda faktisko izmantošanu, un to datumi neattiecas uz konkrēto periodu."

10 2002. gada 9. jūlijā ITSB lūdza prasītāju iesniegt šos pierādījumus līdz 2002. gada 10. septembrim, norādot, ka tās iebildumi attiecībā uz visām precēm vai pakalpojumiem, par kuriem netiks iesniegts agrākās preču zīmes izmantošanas pierādījumi, tiks noraidīti. Prasītāja jaunus dokumentus nav iesniegusi.

11 2002. gada 19. novembrī Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, motivējot ar to, ka pierādījumi nebija pietiekami, lai konstatētu preču zīmes "BARONIA" faktisko izmantošanu piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma. Tā norādīja, ka diploms, loterijas biļete un 1929. gada etiķetes acīmredzami neattiecās uz konkrēto periodu — kas ietver laiku no 1996. gada 23. jūlija līdz 2001. gada 23. jūlijam — un ka pārējie dokumenti nesniedza norādi uz periodu vai apjomu, kādā agrākā preču zīme izmantota attiecībā uz reģistrētajām precēm. Tā norādīja, ka uz konkrēto periodu attiecas tikai 2000. gada etiķete. Tā konstatēja, ka attiecībā uz izmantošanas apjomu no iesniegtajiem dokumentiem nevarēja izsecināt nekādu apjomu raksturojošu informāciju. Attiecībā uz pamatu, kas balstās uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu, Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, motivējot ar to, ka prasītāja nebija sniegusi pietiekamus pierādījumus par sabiedrības nosaukuma *La Baronia de Turis, Coop. V* faktisko izmantošanu attiecīgajā nozarē brīdī, kad tika iesniegts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums. Tā norādīja, ka no iesniegtajiem dokumentiem tāpat nevarēja izsecināt nekādu norādi par šī apzīmējuma izmantošanas apjomu, periodu un ilgumu.

12 2003. gada 8. janvārī prasītāja par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju. Pamatojot savu apelāciju, tā iesniedza jaunus pierādījumus, proti, apliecinātu dokumentu, ar ko apstiprināts, ka prasītāja ir pazīstama ar nosaukumu "La Baronia de Turis, Coop. V."; apliecinātu dokumentu, ar ko apstiprināts fakts par vīna pudeļu ar preču zīmi "BARONIA" pārdošanu; ar no 1993. gada līdz 2002. gadam datētu faktūrrēķinu, ko prasītājas piegādātāji izrakstījuši attiecībā uz precēm, kuras aptver preču zīme "BARONIA"; faktūrrēķinus, ko prasītāja pēc vairāku klientu pieprasījuma izrakstījusi vīnu, kas tirgoti ar preču zīmi "BARONIA", pārdošanai laika posmā no 1996. gada līdz 2002. gadam, kā arī vairākas pakas ar prasītājas izrakstītiem

faktūrrēķiniem, kas datēti no 1999. līdz 2002. gadam, kas raksturo vīnu pārdošanu ar preču zīmi "BARONIA".

13 Ar 2003. gada 9. jūlija lēmumu R 57/2003-2 (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju otrā padome noraidīja apelāciju. Tā apstiprināja pierādījumu vērtējumu, ko bija veikusi Iebildumu nodaļa, kā arī secinājumus, ko Iebildumu nodaļa bija izdarījusi attiecībā uz izmantošanas pierādījumu nepietiekamību. Iebildumus, kas balstījās uz sabiedrības nosaukumu, Apelāciju padome uzskatīja par pieņemamiem, bet nepamatotiem, motivējot ar to, ka iebildumu iesniedzēja nebija sniegusi pietiekamus pierādījumus par sabiedrības nosaukuma izmantošanu un nebija iesniegusi piemērojamās valsts tiesību normas. Pierādījumus, kas pirmo reizi tika iesniegti apelācijas procesa stadijā, tā atzina par nepieņemamiem, tādēļ ka tie bija iesniegti pēc Iebildumu nodaļas noteiktā termiņa beigām.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

14 Ar pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā saņemts 2003. gada 12. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.

15 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, savus [procesuālos] rakstus Pirmās instances tiesai iesniedza attiecīgi 2004. gada 19. un 8. martā.

16 Pēc tiesneša–referenta ziņojuma uzklausīšanas Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu.

17 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausītas tiesas sēdē 2005. gada 17. novembrī.

18 Prasītāja būtībā lūdz Pirmās instances tiesu:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— noraidīt Kopienas preču zīmes "LA BARONNIE" reģistrācijas pieteikumu.

19 Prasītāja tiesas sēdē atteicās no lūguma par pierādījumu savākšanas pasākumiem, kas minēti tās prasības pieteikumā, izņemot, lai *Oficina Española de Patentes y Marcas* (Spānijas patentu un preču zīmju birojs, turpmāk tekstā — "OEPM") tiktu uzdots precizēt preču zīmes "BARONIA" pašreizējo statusu un norādīt, kāda dokumentācija tam tika iesniegta, pamatojot reģistrācijas Nr. 699.163/7 pagarināšanas pieprasījumu.

20 ITSB lūdz Pirmās instances tiesu:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 Persona, kas iestājusies lietā, būtībā lūdz Pirmās instances tiesu:

— noraidīt prasību;

— atcelt Apelāciju padomes lēmumu daļā, kurā tā atzinusi par pieņemamiem prasītājas iebildumus, kas pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu, un attiecīgi atzīt iebildumus par nepieņemamiem daļā, kurā tie pamatoti ar minēto normu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par lūgumu atteikt pieteiktās Kopienas preču zīmes reģistrāciju

22 Prasītāja savu prasījumu otrajā daļā būtībā lūdz, lai Pirmās instances tiesa noraidītu pieteiktās preču zīmes reģistrāciju.

23 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktam ITSB ir jāveic Kopienu tiesu spriedumu izpildei nepieciešamie pasākumi. Tāpēc Pirmās

instances tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus ITSB. Tā pienākums ir rīkoties atbilstoši Pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvajai daļai un motīviem (Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-331/99 *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld*/ITSB ("Giroform"), *Recueil*, II-433. lpp., 33. punkts; 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-34/00 *Eurocool Logistik*/ITSB ("EUROCOOL"), *Recueil*, II-683. lpp., 12. punkts, un 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā T-129/01 *Alejandro*/ITSB — *Anheuser Busch* ("BUDMEN"), *Recueil*, II-2251. lpp., 22. punkts).

24 Tādēļ prasītājas lūgums par to, lai Pirmās instances tiesa noraida Kopienas preču zīmes "LA BARONNIE" reģistrācijas pieteikumu, nav pieņemams.

Par personas, kas iestājusies lietā, lūgumu daļēji atcelt Apstrīdēto lēmumu

25 Persona, kas iestājusies lietā, savu prasījumu otrajā daļā lūdz Pirmās instances tiesu atcelt Apelāciju padomes lēmumu daļā, kurā tā atzinusi par pieņemamiem prasītājas iebildumus, kas pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu un attiecīgi atzīt iebildumus par nepieņemamiem daļā, kurā tie pamatoti ar šo normu.

26 Jāatgādina, ka saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 134. panta 3. punktu persona, kas iestājusies lietā, kura piedalījās procesā Apelāciju padomē, savā atbildes rakstā var izteikt prasījumus par Apelāciju padomes lēmuma atcelšanu vai grozīšanu punktā, kurš nav minēts [prasības] pieteikumā, un izvirzīt pamatus, kas nav ietverti [prasības] pieteikumā. Tātad personas, kas iestājusies lietā, prasījumu otrā daļa ir pieņemama.

27 Persona, kas iestājusies lietā, uzsver, ka prasītāja ir slikti aizpildījusi iebildumu veidlapu, it īpaši tās daļas attiecībā uz juridisko pamatu, uz ko balstās iebildumi. Precīzāk, tā norāda, ka prasītāja nav atzīmējusi ar krustiņu 82.–85. un 97. iedaļu attiecībā uz sabiedrības nosaukumu, kāds ticis izmantots darījumos kā agrākā preču zīme. Tā piebilst — lai gan prasītāja iebildumu veidlapas 99. iedaļā ar virsrakstu "Paskaidrojums par pamatiem" ir norādījusi, ka eksistē sabiedrības nosaukums *La Baronia de Turis, Coop. V,* no prasītājas norādēm izriet, ka iebildumu tiesiskais pamats bija Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Tā uzskata, ka, tā kā iebildumi ir pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta b) apakšpunktu, iebildumi neatbilst noteikumiem, kas definēti attiecīgajās normās par paziņojuma par iebildumiem pieņemamību. Persona, kas iestājusies lietā, no tā secina, ka Apelāciju padomei būtu jānoraida iebildumi kā nepieņemami daļā, kurā tie bija pamatoti ar sabiedrības nosaukumu *La Baronia de Turis, Coop V.*

28 Pirmās instances tiesa norāda, ka saskaņā ar 18. noteikuma 1. punktu Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), ITSB noraida iebildumus kā nepieņemamus gadījumā, ja paziņojums par iebildumiem "skaidri nenorāda [..] agrākās tiesības, pamatojoties uz ko ceļ iebildumus".

29 Lai gan šajā lietā netiek apstrīdēts tas, ka prasītāja nav atzīmējusi ar krustiņu iebildumu veidlapas 82.–85. un 97. iedaļu, kas ļauj iebildumu iesniedzējam kā uz iebildumu juridisko pamatu norādīt, ka pastāv agrāks apzīmējums, kas ticis izmantots attiecīgajā nozarē, tad nav šaubu arī par to, ka prasītāja 99. iedaļā ir norādījusi uz aizsardzību saistībā ar tās sabiedrības nosaukuma *La Baronia de Turis, Coop V* izmantošanu.

30 Turklāt, kā izrādās, neraugoties uz argumentiem, ko šajā sakarā savā 2002. gada 5. jūlija vēstulē izvirza persona, kas iestājusies lietā, ITSB nekad nav uzskatījis, ka paziņojumā par iebildumiem bija neprecizitāte saistībā ar atsaukšanos uz sabiedrības nosaukumu *La Baronia de Turis, Coop V* kā iebildumu pamatu. Faktiski ITSB

2002. gada 9. jūlija vēstulē, ar ko bija paredzēts prasītājai nosūtīt personas, kas iestājusies lietā, lūgumu par to, lai tiktu iesniegti preču zīmes "BARONIA" faktiskās izmantošanas pierādījumi, nebija ietverts nekāds lūgums par šī jautājuma izskaidrošanu.

31 Tādējādi ir pamatoti, ka Apstrīdētajā lēmumā iebildumi atzīti par pieņemamiem daļā, kurā tie bija pamatoti ar sabiedrības nosaukuma *La Baronia de Turis, Coop V* izmantošanu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu.

32 Tādēļ personas, kas iestājusies lietā, prasījumu otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par prasību atcelt Apstrīdēto lēmumu

33 Prasītāja būtībā izvirza trīs lēmuma atcelšanas pamatus. Pirmais pamats ir Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta noteikumu un Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 1. punkta pārkāpums. Izvirzot savu otro un trešo pamatu, prasītāja atsaucas attiecīgi uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta un Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

34 Prasītāja, izvirzot savu pirmo pamatu, būtībā norāda, pirmkārt, ka pierādījumi, kurus tā iesniedza Iebildumu nodaļai, lai pamatotu savas agrākās preču zīmes un sabiedrības nosaukuma *La Baronia de Turis, Coop V* faktisko izmantošanu, ir pietiekami, un, otrkārt, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi savu pienākumu pārbaudīt pierādījumus, kuri tai pirmo reizi iesniegti pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums.

1. Par Iebildumu nodaļai iesniegto pierādījumu pietiekamību

— Lietas dalībnieku argumenti

35 Prasītāja uzskata, ka ar Apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas normas, ko piemēro attiecībā uz agrākās preču zīmes izmantošanas pierādījumiem, un atsaucas uz Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu, kā arī uz Regulas Nr. 2868/95 16. noteikuma 2. punktu, 22. noteikuma 1. punktu un 92. noteikuma 1. punktu. Tā uzskata, ka pierādījumi, kas pievienoti paziņojumam par iebildumiem, bija pietiekami, lai pierādītu preču zīmes, kas reģistrēta Spānijā ar Nr. 699.163/7, faktisko izmantošanu, tādēļ ka tie skaidri pierādīja, ka tā vairāk nekā 75 gadus nav pārtraukusi izmantot nosaukumu "BARONIA", tirgojot visa veida vīnus. Turklāt reģistrācijas pagarināšanas formalitātes, ko tā ir veikusi, esot pierādījums, ka šī preču zīme joprojām ir spēkā.

36 Prasītāja it īpaši min Spānijas reģistrācijas apliecību Nr. 699.163/7, kas norāda, ka reģistrācijas pieteikums tika veikts 1973. gada 16. janvārī un ka preču zīme "BARONIA" tika pagarināta 1996. gada 25. oktobrī. Tā paskaidro, ka atbilstoši Spānijas tiesību aktiem par preču zīmēm, lai iegūtu preču zīmes [reģistrācijas] pagarināšanu, ir jāpierāda attiecīgās preču zīmes izmantošana to gadu laikā, kas ir tieši pirms pagarināšanas pieprasījuma datuma. Tādējādi reģistrācijas apliecība Nr. 699.163/7 neapstrīdami pierādot attiecīgās preču zīmes izmantošanu.

37 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka Apelāciju padomes vērtējums par Iebildumu nodaļai iesniegto pierādījumu nepietiekamību ir pamatots.

38 ITSB arī uzskata, ka ITSB instances pamatoti noraidījušas visus dokumentus ar agrākiem datumiem nekā konkrētais periods. Tas norāda, ka pārējiem dokumentiem, izņemot vienīgi 2000. gada etiķeti, nebija datumu un nebija iespējams pārbaudīt, vai tie attiecas uz konkrēto periodu. Turklāt šie dokumenti neesot ļāvuši konstatēt agrākās preču zīmes izmantošanas apjomu, tādēļ ka šajā lietā neviens dokuments nenorādot uz pārdoto vīna pudeļu daudzumu.

39 Attiecībā uz Spānijas reģistrācijas apliecības Nr. 699.163/7 pierādījumu spēku ITSB norāda, ka OEPM, veicot reģistrācijas pagarināšanu, aprobežojas ar apstiprinātu deklarāciju, ko sniedz ieinteresētais uzņēmums, un neveic nekādu faktiskās izmantošanas pārbaudi attiecībā uz preču zīmi, kuras [reģistrāciju] lūdz pagarināt. Reģistrācijas sertifikāts labākajā gadījumā esot tikai norāde par reālu un faktisku izmantošanu, kas neesot apstiprināta ne ar vienu taustāmu un ticamu pierādījumu.

40 Persona, kas iestājusies lietā, piebilst, ka prasītāja nav pamatojusi ne tādu nosacījumu esamību, kurus šķietami nosakot Spānijas tiesību akti, lai saņemtu reģistrācijas pagarināšanu, ne arī sniegusi pierādījumus par dokumentiem, kurus tā esot iesniegusi OEPM. Persona, kas iestājusies lietā, paskaidro arī — ja būtu jāņem vērā preču zīmes [reģistrācijas] pagarināšana, kas notikusi 1996. gada 25. oktobrī, prasītāja varētu atsaukties uz savas preču zīmes faktisko izmantošanu tikai attiecībā uz trīs mēnešu periodu no kopējā atbilstošā piecu gadu perioda.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

41 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru preču zīmes faktiska izmantošana ir reāla izmantošana, kuras mērķis nav vienīgi uzturēt preču zīmei piešķirtās tiesības. Tai ir jābūt izmantošanai, kas atbilst preču zīmes pamata funkcijai — proti, garantēt patērētājam vai gala lietotājam preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot viņam bez iespējas sajaukt atšķirt šo preci vai pakalpojumu no precēm vai pakalpojumiem ar citādu izcelsmi. Preču zīmes aizsardzība un tās reģistrācijas

rezultātā iegūtā spēja būt pretnostatāmai attiecībā uz trešajām personām nevar turpināties, ja preču zīme zaudē tās komerciālo jēgu radīt vai saglabāt noieta tirgu precēm vai pakalpojumiem, ko aptver apzīmējums, kas veido preču zīmi, attiecībā pret precēm vai pakalpojumiem, ko piegādā citi uzņēmumi (Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedums lietā T-334/01 *MFE Marienfelde*/ITSB — *Vétoquinol* ("HIPOVITON"), Krājums, II-2787. lpp.; pēc analoģijas skat. arī Tiesas 2003. gada 11. marta spriedumu lietā C-40/01 *Ansul*, *Recueil*, I-2439. lpp., 36., 37. un 43. punkts).

42 Tādas preču zīmes izmantošana, kuras pamata mērķis nav radīt vai uzturēt tirgus daļas tās aizsargātajām precēm vai/un pakalpojumiem, ir uzskatāma par tādu, kuras mērķis faktiski ir izvairīties no iespējamās prasības par tiesību zaudēšanu. Šāda izmantošana nevar tikt kvalificēta kā "faktiska" (pēc analoģijas skat. Tiesas 2004. gada 27. janvāra spriedumu lietā C-259/02 *La Mer Technology*, *Recueil*, I-1159. lpp., 26. punkts).

43 Novērtējot, vai preču zīmes izmantošana ir faktiska, ir jāņem vērā visi fakti un apstākļi, kuriem ir nozīme, nosakot, vai preču zīmes komerciālā izmantošana ir reāla, it īpaši, vai izmantošana attiecīgajā ekonomikas sektorā ir pamatota ar mērķi saglabāt vai iegūt ar preču zīmi aizsargāto preču vai pakalpojumu tirgus daļu, šo preču un pakalpojumu raksturs, tirgus raksturīgās īpašības un preču zīmes izmantošanas mērogs un biežums (iepriekš minētais spriedums lietā *HIPOVITON*, 34. punkts; pēc analoģijas skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Ansul*, 43. punkts).

44 Attiecībā uz apjomu, kādā tikusi izmantota agrākā preču zīme, it īpaši jāņem vērā, pirmkārt, izmantošanas kopējais komerciālais apjoms un, otrkārt, izmantošanas perioda ilgums, kā arī izmantošanas biežums. Tātad, jo mazāks ir preču zīmes

izmantošanas komerciālais apjoms, jo vairāk papildu pierādījumu ir jāiesniedz lietas dalībniekam, kurš iebilst pret reģistrāciju, lai izkliedētu iespējamās šaubas par attiecīgās preču zīmes faktisko izmantošanu (iepriekš minētais spriedums lietā *HIPOVITON*, 35. un 37. punkts).

45 Šajā lietā ITSB instances pamatoti ir raksturojušas kā nepietiekamus pierādījumus, kas iesniegti procesā Iebildumu nodaļā, par preču zīmes "BARONIA" izmantošanu piecu gadu laikā pirms personas, kas iestājusies lietā, Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas. Iebildumu nodaļa pareizi ir norādījusi, ka diploms, loterijas biļete un 1929. gada etiķetes acīmredzami neattiecās uz konkrēto periodu — proti, no 1996. gada 23. jūlija līdz 2001. gada 23. jūlijam — un ka pārējie dokumenti, proti, citas etiķetes, brošūras par vīniem "BARONIA", vīna pudeļu fotogrāfijas un žurnālu raksti, nesniedza (izņemot vienu no tiem) nekādu norādi par agrākās preču zīmes izmantošanas periodu vai apjomu attiecībā uz reģistrētajām precēm. Vienīgais atbilstošais dokuments, kas attiecas uz vērā ņemamo periodu, ir vīna pudeles etiķete ar 2000. gada datumu. Kā to pamatoti ir konstatējusi Iebildumu nodaļa attiecībā uz agrākās preču zīmes izmantošanas apjomu, no iesniegtajiem dokumentiem nevar izsecināt nekādu kvantitatīva rakstura informāciju. Faktiski viena etiķete pati par sevi nesniedz nekādu norādi par pārdošanas apjomu.

46 Turklāt, kā to ir konstatējusi Apelāciju padome Apstrīdētā lēmuma 19. punktā, prasītāja, pamatojoties uz pieņemtajiem pierādījumiem, nav sniegusi nekādu izskaidrojumu par preču zīmes "BARONIA" izmantošanas apjomu, it īpaši saistībā ar pārdošanas apjomu, izplatīšanas ģeogrāfisko apjomu — tostarp, izplatītāju skaitu un izplatīšanas kanāliem — par periodu, kurā tika veiktas preču zīmes izmantošanas darbības, un šo darbību biežumu.

47 Spānijas reģistrācijas Nr. 699.163/7 pagarināšana un fakts, ka Spānijas tiesību akti izvirza prasību, ka reģistrācijas pagarināšanai ir jāpierāda preču zīmes izmantošana

piecu gadu laikā, uzreiz pirms pagarināšanas pieprasījuma nevar būt pietiekams, lai pierādītu agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu pēc 1996. gada 25. oktobra, kas ir Spānijas reģistrācijas pagarināšanas datums. Spānijas reģistrācijas Nr. 699.163/7 pagarināšana pierāda tikai to, ka preču zīme "BARONIA" joprojām bija spēkā Spānijā datumā, kurā persona, kas iestājusies lietā, iesniedza savu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Savukārt prasītāja nav sniegusi nekādu norādi par dokumentiem, kurus tā esot iesniegusi OEPM. Visbeidzot un katrā ziņā — prasītāja procesā Iebildumu nodaļā nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas varētu apstiprināt tās preču zīmes "BARONIA" izmantošanu pēc 1996. gada 25. oktobra, kas ir Spānijas reģistrācijas pagarināšanas datums.

48 Turklāt, pieņemot, ka OEPM pārbauda pierādījumus par preču zīmes, kuras reģistrāciju lūdz pagarināt, neseno izmantošanu, šāds apstāklis nevar atbrīvot prasītāju no viņas pienākuma sniegt pierādījumus par tiesību, uz kurām tā atsaucas, lai pamatotu savus iebildumus, faktisko izmantošanu, tādēļ ka persona, kas iestājusies lietā, bija izteikusi lūgumu šajā sakarā. Faktiski šādas prasības iesniegšana iebildumu iesniedzējam uzliek pienākumu pierādīt faktisko izmantošanu vai to, ka pastāv pamatoti neizmantošanas iemesli, — pretējā gadījumā tā iebildumus noraida, tādējādi šādam pierādījumam jābūt iesniegtam ITSB noteiktajā termiņā atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 22. noteikumam (Pirmās instances tiesas 2004. gada 17. marta spriedums apvienotajās lietās T-183/02 un T-184/02 *El Corte Inglés*/ITSB — *González Cabello* un *Iberia Líneas Aéras de España* ("MUNDICOR"), *Recueil*, II-965. lpp., 38. punkts).

49 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka Apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir jāizvērtē vienīgi uz Regulas Nr. 40/94 pamata, kā to interpretē Kopienu tiesas, nevis uz dalībvalsts agrākās lēmumu prakses pamata (Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedums lietā T-162/01 *Laboratorios RTB*/ITSB — *Giorgio Beverly Hills* ("GIORGIO BEVERLY HILLS"), *Recueil*, II-2821. lpp., 53. punkts).

50 Tādējādi no tā ir secināms, ka prasītāja ne procesā Iebildumu nodaļā, ne Apelāciju padomē, ņemot vērā Iebildumu nodaļai iesniegtos pierādījumus, nav pierādījusi agrākās preču zīmes faktiskās izmantošanas faktu. Tādēļ šī pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

2. Par pierādījumu, kas pirmo reizi iesniegti Apelāciju padomei, pieņemamību

— Lietas dalībnieku argumenti

51 Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padomei bija jāakceptē pierādījumi, kas tika iesniegti pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts tās apelācijas sūdzības pamatojums. Prasītāja uzskata, ka tie nav jauni dokumenti, kuri nebūtu pieņemami, bet gluži pretēji — papildu dokumenti pie Iebildumu nodaļai savlaicīgi iesniegtajiem pierādījumiem.

52 ITSB uzskata, ka Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedumu lietā T-308/01 *Henkel*/ITSB — *LHS* (UK) ("KLEENCARE") (*Recueil*, II-3253. lpp.) nevar interpretēt kā tādu, kas atļauj lietas dalībniekam, pamatojot iebildumus, iesniegt faktus un pierādījumus pirmo reizi vai attiecīgā gadījumā — otro reizi procesā Apelāciju padomē, lai gan šis lietas dalībnieks nav ievērojis termiņu, kas tam bija noteikts, lai iesniegtu šos faktus un pierādījumus procesā Iebildumu nodaļā.

53 ITSB, tāpat kā persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka Apelāciju padome, atzīstot šos pierādījumus par nepieņemamiem, bija pamatojusies uz motīvu, ka tie ir iesniegti, izbeidzoties termiņam, kuru Iebildumu nodaļa saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 1. punktu bija noteikusi prasītājai, lai tā iesniegtu preču zīmes "BARONIA" izmantošanas pierādījumus. ITSB atsaucas uz judikatūru, kas izriet no Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra sprieduma lietā T-388/00 *Institut für Lernsysteme*/ITSB — *Educational Services* ("ELS") (*Recueil*, II-4301. lpp.), un piebilst, ka prasītāja izvēlējās nepapildināt dokumentus, kurus tā bija iesniegusi 2002. gada 28. janvārī, lai gan ITSB viņu bija formāli aicinājis to darīt.

54 ITSB uzskata, ka *inter partes* procesos termiņi, kas noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 1. punktu, rada šķērsli rīcības brīvībai, kas, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, tam piešķirta, lai pieņemtu vai noraidītu pierādījumus, kas nav tikuši iesniegti savlaicīgi. Šo secinājumu nostiprinot šīs normas, kas esot piemērojama tikai gadījumā, ja pierādījumi nav tikuši iesniegti "laicīgi", nevis gadījumā, ja tie tikuši iesniegti "pēc termiņa", teksts. Turklāt iespēja iesniegt pierādījumus pēc noteiktā termiņa beigām izpaustos kā iebildumu procesa pagarināšana, kas nav saderīga ar procesuālās ekonomijas principu. Līdz ar to ITSB uzskata, ka apelācijas iesniegšana apelāciju padomēm nevar nozīmēt, ka Iebildumu nodaļas noteiktie termiņi pēc to izbeigšanās tiek noteikti no jauna. Attiecībā uz šo vērtējumu neesot nozīmes faktam, ka starp Iebildumu nodaļu un apelāciju padomēm pastāv funkcionālā turpinātība. Turklāt jebkāda atšķirīga interpretācija esot pretēja lietas dalībnieku procesuālo līdzekļu vienlīdzības principam un nodarot kaitējumu otra lietas dalībnieka interesēm.

55 Persona, kas iestājusies lietā, piebilst — pieņemot, ka jauni pierādījumi procesā Apelāciju padomē ir pieņemami, tie katrā ziņā nebūtu pietiekami, lai pierādītu preču zīmes "BARONIA" faktisko izmantošanu attiecīgajā periodā. Faktūrrēķini saistībā ar etiķešu attēlu nepierādot ar preču zīmi "BARONIA" pārdoto preču tirdzniecības intensitāti. Faktūrrēķini, kuros norādīti ar šo preču zīmi pārdotie vīni, eksistējot tikai ļoti ierobežotā skaitā, un šajos faktūrrēķinos norādītais pudeļu skaits vienmēr esot ierobežots ar dažiem dučiem [pudeļu].

— Pirmās instances tiesas vērtējums

56 Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punkts noteic, ka Apelāciju padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai izskatīšanai. No šīs normas, kā arī

no Regulas Nr. 40/94 jēgas izriet, ka Apelāciju padomei, lemjot par apelāciju, ir tāda pati kompetence kā instancei, kas pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, un ka tās pārbaude ietver visu lietu, kāda tā ir brīdī, kad tā pieņem lēmumu.

57 No šīs normas, kā arī no pastāvīgās judikatūras izriet, ka starp dažādām ITSB nodaļām eksistē funkcionālā turpinātība, proti, starp pārbaudītājiem, Iebildumu nodaļu, Preču zīmju piešķiršanas un juridisko lietu nodaļu un Anulēšanas nodaļu, no vienas puses, un apelāciju padomēm, no otras puses (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *KLEENCARE*, 25. punkts, un tajā minēto judikatūru).

58 No šīs funkcionālās turpinātības starp dažādām ITSB instancēm izriet, ka Apelāciju padomēm, no jauna izskatot lēmumus, ko pieņēmušas ITSB nodaļas, lemjot pirmajā instancē, ir pienākums pamatot savu lēmumu ar visiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ko lietas dalībnieki izvirzījuši gan procesā tajā nodaļā, kura lēma pirmajā instancē, gan apelācijas procesā (iepriekš minētais spriedums lietā *KLEENCARE*, 32. punkts; 2005. gada 1. februāra spriedums lietā T-57/03 *SPAG*/ITSB — *Dann* un *Backer* ("HOOLIGAN"), Krājums, II-287. lpp., 18. punkts, un 2005. gada 9. novembra spriedums lietā T-275/03 *Focus Magazin Verlag*/ITSB — *ECI Telecom* ("Hi-FOCus"), Krājums, II-4725. lpp., 37. punkts).

59 Tādējādi Apelāciju padomes var, izņemot vienīgi Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktā noteikto gadījumu, apmierināt apelāciju, pamatojoties uz jauniem faktiem, ko izvirza lietas dalībnieks, kurš iesniedzis apelācijas sūdzību, vai arī pamatojoties uz tā iesniegtiem jauniem pierādījumiem (Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. decembra spriedums lietā T-16/02 *Audi*/ITSB ("TDI"), *Recueil*, II-5167. lpp., 81. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *KLEENCARE*, 26. punkts). Apelāciju padomju veiktā kontrole neaprobežojas ar apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi, bet, ņemot vērā apelācijas procesa devolutīvo iedarbību (*effet dévolutif*), tā ir visas lietas jauna izvērtēšana, tādēļ Apelāciju padomēm pilnībā no jauna jāpārbauda sākotnējais pieteikums un jāņem vērā savlaicīgi iesniegtie pierādījumi.

60 Pretēji tam, ko apgalvo ITSB par *inter partes* procesu, funkcionālās turpinātības esamība starp dažādām ITSB instancēm nenozīmē, ka lietas dalībniekam būtu nepieņemami, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, procesā Apelāciju padomē atsaukties uz jauniem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kas nav bijuši iesniegti nodaļai, kas izskata lietu pirmajā instancē (iepriekš minētais spriedums lietā *Hi-FOCuS*, 37. punkts). ITSB apgalvojums novestu pie tā, ka tiktu noliegta Apelāciju padomes vispārējā kompetence izskatīt lietu.

61 Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru ITSB izskata faktus pēc savas iniciatīvas, paredz divus ierobežojumus. Pirmkārt, lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīviem reģistrācijas atteikuma pamatojumiem, Birojs aprobežojas ar to faktu pārbaudi, kas izriet no lietas dalībnieku izvirzītajiem pamatiem un prasījumiem. Otrkārt, šī panta 2. punkts piešķir ITSB pilnvaras izvēles kārtībā neņemt vērā pierādījumus, ko lietas dalībnieki nav iesnieguši "laicīgi".

62 Savukārt no funkcionālās turpinātības, kas raksturo saikni starp ITSB instancēm, izriet, ka apelācijas izskatīšanas procesos Apelāciju padomē jēdziens "laicīgi" ir jāinterpretē kā tāds, kas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniegšanai paredzēto termiņu, kā arī termiņiem, kas noteikti attiecīgā procesa laikā. Tā kā šis jēdziens ir piemērojams visos ITSB notiekošajos procesos, tad termiņa, ko pierādījumu iesniegšanai noteikusi nodaļa, kas izskata lietu pirmajā instancē, paiešanai nav nozīmes, izlemjot jautājumu par to, vai šie pierādījumi tika "laicīgi" iesniegti Apelāciju padomei. Tātad Apelāciju padomei ir pienākums ņemt vērā tai iesniegtos pierādījumus neatkarīgi no fakta, vai tie tika vai netika iesniegti Iebildumu nodaļai.

63 Šajā lietā prasītāja procesā Apelāciju padomē iesniedza, pirmkārt, divus notariālus apliecinājumus un, otrkārt, virkni faktūrrēķinu, kuros norādīti ar preču zīmi "BARONIA" pārdotie vīni periodā no 1996. līdz 2002. gadam un kurus ir izdevusi vai nu pati prasītāja, vai tās vīna etiķešu piegādātājs. Šie dokumenti tika iesniegti, lai pamatotu jau procesā Iebildumu nodaļā izvirzīto argumentāciju, saskaņā ar kuru šī preču zīme tika faktiski izmantota.

64 Attiecīgi, tā kā prasītāja Apelāciju padomei strīdus dokumentus bija iesniegusi kā pielikumu savam rakstveida paziņojumam Regulas Nr. 40/94 59. pantā noteiktajā četru mēnešu termiņā, to iesniegšanu nevar uzskatīt par novēlotu Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta nozīmē. Tādēļ Apelāciju padome nevarēja atteikties ņemt tos vērā (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Hi-FOCuS*, 38. punkts).

65 ITSB atsauci uz iepriekš minēto spriedumu lietā *ELS* attiecībā uz agrākās preču zīmes izmantošanas pierādījumu iesniegšanu pēc ITSB procesā Iebildumu nodaļā noteiktā termiņa beigām nevar atbalstīt, ņemot vērā, ka, ja pierādījumi procesā Apelāciju padomē ir iesniegti termiņā, Apelāciju padomei ir pienākums tos ņemt vērā, izskatot apelāciju (iepriekš minētais spriedums lietā *KLEENCARE*, 32. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Hi-FOCuS*, 40. punkts). Turklāt šajā lietā Iebildumu nodaļa nebija lūgusi prasītājai iesniegt konkrētus dokumentus, bet jebkāda veida dokumentus, lai pierādītu preču zīmes agrāko izmantošanu. Tā kā prasītāja bija iesniegusi konkrētus dokumentus, kurus Iebildumu nodaļa neuzskatīja par tādiem, ar ko var pierādīt preču zīmes agrāko izmantošanu, prasītajai nebija nekādu šķēršļu iesniegt jaunus dokumentus procesā Apelāciju padomē.

66 Pretēji tam, ko apgalvo ITSB, pieļaujot jaunus pierādījumus procesā Apelāciju padomē, nekādi netiek pārkāptas reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja tiesības uz aizstāvēšanos gadījumā, kad viņš var pārliecināties par agrāko tiesību, uz ko atsaucas,

pamatojot iebildumus, esamību un precīzu apjomu. Ja — kā tas ir šajā lietā — šie dokumenti bija daļa no debatēm tikai apelācijas procesa stadijā, reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja tiesības uz aizstāvēšanos nav pārkāptas, ja viņš procesā Apelāciju padomē var apstrīdēt agrāko tiesību esamību vai apjomu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 61. panta 2. punktu. Šajā lietā persona, kas iestājusies lietā, procesā Apelāciju padomē būtu varējusi iesniegt visus vajadzīgos apsvērumus par šiem dokumentiem. Ievērojot iepriekš minēto, ITSB nevar apgalvot, ka persona, kas iestājusies lietā, nevarēja pārliecināties par agrāko tiesību, uz ko atsaucas, pamatojot iebildumus, esamību un precīzu apjomu. Ir pamats secināt, ka strīdus dokumentu pieņemamība apelācijas izskatīšanas stadijā nenodara kaitējumu personas, kas iestājusies lietā, tiesībām uz aizstāvēšanos vai lietas dalībnieku procesuālo līdzekļu vienlīdzības principam.

67 Turklāt nevar atbalstīt ITSB argumentu, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmju reģistrācijas process būtiski ieilgtu gadījumā, ja faktus vai pierādījumus lietas dalībnieki pirmo reizi varētu iesniegt vēl arī procesā Apelāciju padomē. Gluži pretēji — atsakoties pieņemt Apelāciju padomē iesniegtos papildu pierādījumus, šis process tika paildzināts (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Hi-FOCuS*, 42. punkts).

68 No tā izriet, ka, neņemot vērā pierādījumus, ko prasītāja tai iesniedza Regulas Nr. 40/94 59. pantā noteiktajā termiņā, Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 74. pantu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Hi-FOCuS*, 43. punkts).

69 Tomēr ir jāpārbauda sekas, kurām ir jārodas šīs tiesību kļūdas rezultātā. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru procesa pārkāpums izraisa pilnīgu vai daļēju lēmuma atcelšanu tikai tad, ja ir konstatēts, ka gadījumā, ja nebūtu šī pārkāpuma, apstrīdētajam lēmumam varētu būt atšķirīgs saturs (Tiesas 1980. gada 29. oktobra spriedums

apvienotajās lietās no 209/78 līdz 215/78 un 218/78 *Van Landewyck* u.c./Komisija, *Recueil*, 2111. lpp., 47. punkts, un 1986. gada 23. aprīļa spriedums lietā 150/84 *Bernardi*/Parlaments, *Recueil*, 1375. lpp., 28. punkts; Pirmās instances tiesas 2000. gada 6. jūlija spriedums lietā T-62/98 *Volkswagen*/Komisija, *Recueil*, II-2707. lpp., 283. punkts, un 2006. gada 5. aprīļa spriedums lietā T-279/02 *Degussa*/Komisija, Krājums, II-897. lpp., 416. punkts). Turklāt no Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. un 3. punkta, aplūkojot tos kopsakarā, izriet, ka apelāciju padomju lēmumus iespējams atcelt vai grozīt tikai tad, ja tie ir prettiesiski pēc būtības vai pēc formas (Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums lietā T-247/01 *eCopy*/ITSB ("ECOPY"), *Recueil*, II-5301. lpp., 46. punkts).

70 Šajā lietā nevar izslēgt, ka pierādījumi, ko Apelāciju padome nepamatoti atteicās ņemt vērā, var būt tādi, kas var grozīt Apstrīdētā lēmuma saturu. Faktiski tie attiecas uz konkrētu periodu — no 1996. gada 23. jūlija līdz 2001. gada 23. jūlijam — lai gan Iebildumu nodaļa bija noraidījusi iebildumu it īpaši tādēļ, ka no iesniegtajiem pierādījumiem tikai viena etiķete ar 2000. gada datumu attiecās uz konkrēto periodu. Šajā sakarā Pirmās instances tiesai tomēr nav pienākums aizstāt ITSB, vērtējot attiecīgos pierādījumus.

71 Ievērojot visu iepriekš minēto, Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, nepārbaudot pārējos pamatus un nepievienojoties prasītājas lūgumam veikt pierādījumu savākšanas pasākumus. Turklāt Pirmās instances tiesa atzīmē, ka prasītāja nav norādījusi iemeslu, kas tai esot liedzis iesniegt attiecīgos pierādījumus, un kādēļ būtu vajadzīga Pirmās instances tiesas iejaukšanās.

Par tiesāšanās izdevumiem

72 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas

dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punkta trešo daļu Pirmās instances tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašai.

73 Šajā lietā ITSB un personai, kas iestājusies lietā, spriedums nav labvēlīgs. Tomēr prasītāja nav prasījusi, lai ITSB un personai, kas iestājusies lietā, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

74 Līdz ar to ir pamats lemt, ka katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2003. gada 9. jūlija lēmumu (lieta R 57/2003-2);

2) **noraidīt kā nepieņemamu prasītājas — *La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana* — prasību noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrāciju;**

3) **noraidīt personas, kas iestājusies lietā — *Baron Philippe de Rothschild SA*, prasību atzīt par nepieņemamiem iebildumus daļā, kurā tie pamatoti ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 8. panta 4. punktu;**

4) **pārējā daļā prasību noraidīt;**

5) **katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.**

Cooke García-Valdecasas Trstenjak

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 10. jūlijā.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

R. García-Valdecasas